ارب ع ضوابط

ایشان در آن عنوان شش چند تا ضابطه آوردند:

۱.ضابطه اول «موضوع له له تعلق ٌفی الشریعة[1]» یک لفظی است که مردم به کار می‌برند و تعلق به شرع دارد و مفصل بحث می‌کنند، ۲.ضابطه ثانیه **«الذی ورد له تحدید ٌفی الشرع»** [2] یعنی یک لفظی است که خود شارع مقدس برایش تعریف ارائه داده است **«فهو اقسام»**[3] که بحث می‌کنند.

۳.ضابطه ثالثه **«ما لم یرد له تحدید ٌفی الشرع سواء ٌکان اصل التعبیر من الشارع أو من المکلفین»[4]** که اصلا برای او در شرع تعریفی نیامده است، این هم ضابطه سوم است.

۴.ضابطه چهارم این است که **«إذا کان المرجع فی تحقیق معنی اللفظ إلی کلمة أهل اللغة»**[5] این جا دیگر باید مراجعه به اهل لغت بکنیم

> **الضابطة الرابعة: إذا كان المرجع في تحقيق معنى اللفظ إلى كلمة أهل اللغة، بمعنى: المتتبعين للاستعمالات الملاحظين للمقامات الذين صنفوا في ضبط المعاني تصانيف كثيرة، فإن اتحد مفاد كلامهم في معنى اللفظ فلا إشكال في ذلك، و إن اختلفت كلماتهم كما اتفق ذلك في مثل الكعب و الصعيد و الطهور، و معنى السحر و الغناء و الكهانة و نحوها، و معنى السلاح، و في إطلاق اسم الأنساب إلى المراتب اللاحقة، و في صدق النسبة من طرف الام [6]**

«الضابطة الرابعة: إذا كان المرجع في تحقيق معنى اللفظ إلى كلمة أهل اللغة، بمعنى: المتتبعين للاستعمالات الملاحظين للمقامات الذين صنفوا في ضبط المعاني تصانيف كثيرة،» و بعد شروع می‌کنند چند تا مثال می‌زنند **«الکعب»** **«و أرجلکم إلی الکعبین»** حسابی در لغت سر آن بحث است **«و الصعید و الطهور، و معنی السحر و الغناء و الکهانة و نحوها، و معنی السلاح، و فی إطلاق اسم الأنساب إلی المراتب اللاحقة، و فی صدق النسبة من طرف الام،»** که مثال‌های خیلی خوبی در این 20 – 30 صفحه‌ای که در عنوان شش العناوین فرمودند آوردند که آن روز هم سفارش کردم که ان شاء الله مراجعه بفرمایید و یک دور مطالعه کنید.

---

[1] الضابطة الأولى: إذا كان الموضوع الذي تعلق به الحكم في الشريعة تكليفيا أو وضعيا مشتركا بينه و بين موضوع آخر مغاير له في الحكم(العناوين الفقهية؛ ج1، ص: ۱۸۲)

[2] العناوين الفقهية، ج1، ص: ۱۸۹

[3] همان

[4] همان، ص۲۱۱

[5] همان، ص۲۲۰

[6] همان، ص۲۲۰

بازبینی #1
ایجاد شده 1 مارس 2025 12:44:23 توسط ... .
به روزرسانی شده 1 مارس 2025 12:45:57 توسط ... .